

Einführung – griechisch

Εισαγωγή

Η τρίτη φορά

Ο καιρός του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ !!!

Σε όλες τις εποχές ο Θεός έχει στείλει τους μάντεις και τους προφήτες Του στους ανθρώπους όταν έχουν χάσει τον δρόμο τους και έχουν παραστρατήσει. Έτσι και στην εποχή μας, επίσης σήμερα, σε αυτές τις ημέρες, όπου 144.000 πνευματικά όντα, πολλά από τα οποία είναι σήμερα ενσαρκωμένα και ζουν στη γη, ενώ τα υπόλοιπα βρίσκονται στο επέκεινα και εργάζονται από εκεί, έχουν σφραγιστεί από τον Χριστό για να εισβάλουν στις πύλες της κόλασης ως προφήτες και προσευχητές και να βοηθήσουν το Φως να διαπεράσει έναν κόσμο που όλο και περισσότερο διαπερνάται από το σκοτάδι.

Ο καθένας θερίζει ό,τι έχει σπείρει στις πολλές ζωές του στη γη - τα καλά έργα ανταμείβονται με ευδαιμονία, ενώ οι κακές πράξεις κρίνονται αδυσώπητα και αυστηρά από τη συνειδήσή του. Η εποχή του εγωισμού τελείωσε - αυτό πρέπει να καταλάβουμε από το τέλος του κόσμου.

Η ώρα του Αγίου Πνεύματος έχει έρθει και αυτή είναι η υποσχόμενη επιστροφή του Ιησού Χριστού - γιατί πολλά πράγματα θα είχε να μας πει και τότε, αλλά δεν θα μπορούσαμε να τα κατανοήσουμε τότε - αλλά τώρα είμαστε ώριμοι γι' αυτό και γι' αυτό ο Χριστός μιλάει ξανά στους ανθρώπους - και αυτή τη φορά το κάνει πνευματικά - και αυτό από το 1884 έως το 1950 σε φορείς φωνής που εξοπλίστηκαν από αυτόν στο Μεξικό!

"Έχω ακόμη πολλά να σας πω, αλλά δεν μπορείτε να τα αντέξετε τώρα. Όταν όμως έρθει εκείνο, το Πνεύμα της Αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε κάθε αλήθεια. Διότι δεν θα μιλήσει για τον εαυτό του, αλλά ό,τι ακούσει θα μιλήσει, και ό,τι πρόκειται να συμβεί θα σας το αναγγείλει. Θα με μεταμορφώσει, γιατί θα πάρει ό,τι είναι δικό μου και θα σας το διακηρύξει. Όλα όσα έχει ο Πατέρας είναι δικά μου. Γι' αυτό είπα: Θα πάρει από το δικό μου και θα σας το αναγγείλει" (Ιωάννης 16:12-15).

Ο Ρόκε Ρόχας - μια μετενσάρκωση του προφήτη Ηλία - χρησιμοποιήθηκε από τον Χριστό ως όργανο για να προετοιμάσει το δρόμο γι' Αυτόν, όπως έκανε κάποτε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο οποίος ήταν επίσης μετενσάρκωση του Ηλία - ξεκίνησε χώρους συνάντησης σε μεξικανικά προάστια με πολύ απλούς ανθρώπους. Αυτοί ήταν και πάλι επανενσαρκώσεις Ισραηλιτών, οι οποίοι αυτή τη φορά ενσαρκώθηκαν στο Μεξικό με το καθήκον να λάβουν την Τρίτη Αποκάλυψη του Χριστού πνευματικά μέσω του Αγίου Πνεύματος ως φορείς φωνής μέσω του οργάνου της κατανόησής τους και να την καταγράψουν και να την αφήσουν ως κληρονομιά στην ανθρωπότητα.

Αυτές οι 366 διδασκαλίες του Ιησού Χριστού του Μεξικού, από τις οποίες έχει συγκεντρωθεί η "Τρίτη Διαθήκη" ως μια συλλογή με πάνω από 70 κεφάλαια σε 684 σελίδες, αρχικά στα ισπανικά και στη συνέχεια και σε πολλές άλλες γλώσσες, έχουν εκδοθεί σε 12 τόμους με τον τίτλο: "Το Βιβλίο της Αληθινής Ζωής".

Οι τρεις φορές

(Απόσπασμα από το Βιβλίο της Αληθινής Ζωής)

Πρώτη φορά (Ο πατέρας)

Στην αρχή του Πρώτου Χρόνου, ο Θεός μπορούσε ακόμα να επικοινωνεί πνευματικά με τα παιδιά Του μέσω κάποιων εκλεκτών. Άκουσαν την πνευματική φωνή Του να τους καθοδηγεί. Όταν όμως αυτή η σύνδεση χάθηκε ως αποτέλεσμα του αυξανόμενου υλισμού των παιδιών Του, ο Θεός αναζήτησε έναν μεσολαβητή. Εξόπλισε έναν άνθρωπο μέσω του οποίου θα μπορούσε να επικοινωνήσει με τον λαό Του. Ο Μωυσής ήταν το επιλεγμένο όργανο μέσω του οποίου ανακοίνωσε τις Δέκα Εντολές που θα παρείχαν κατευθυντήριες γραμμές για τη ζωή, πρώτα στο λαό του Ισραήλ και αργότερα σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Μωυσής, με τις Δέκα Εντολές και τις λεπτομερείς οδηγίες, συμβολίζει την Πρώτη φορά κατά την οποία ο Θεός αποκαλύφθηκε στα παιδιά Του ως ο Δημιουργός, ο μοναδικός Θεός, με την αμείλικτη δικαιοσύνη Του (Θεός Πατέρας της Τριάδας).

Δεύτερη φορά (Ο γιος)

Όταν συμπληρώθηκε ο καιρός, ο Θεός έστειλε τον μονογενή Υιό Του. Το Πνεύμα του Θεού έγινε άνθρωπος στον Ιησού και κατοίκησε ανάμεσα στους ανθρώπους. Στη διδασκαλία Του αποκάλυψε τη Θεία αγάπη και με τη ζωή και τον θυσιαστικό θάνατό Του έδωσε στην ανθρωπότητα το τέλει παράδειγμα- επομένως, ήταν ο Θεϊκός Δάσκαλος που εκπλήρωσε τις Δέκα Εντολές της Πρώτης Εποχής μέσω της αγάπης που βρήκε την υψηλότερη έκφρασή της στο σταυρό, όταν θυσιάστηκε για την ανθρωπότητα. Ο Ιησούς συμβολίζει τη Δεύτερη Εποχή (Θεός Υιός της Τριάδας).

Τρίτη φορά (Το Άγιο Πνεύμα)

Ο Ιησούς δεν μπόρεσε να αποκαλύψει τα πάντα κατά τη διάρκεια του χρόνου Του στη γη, επειδή η ανθρωπότητα δεν ήταν ακόμη έτοιμη γι' αυτό. Ωστόσο, ανακοίνωσε ότι ο Πατέρας θα έστελνε τον Παρηγορητή, το Άγιο Πνεύμα. Αυτός ο Τρίτος Χρόνος εγκαινιάστηκε από τον Ηλία, το Πνεύμα του οποίου φώτισε ένα θεϊκά διορισμένο όργανο. Ήταν ένας απλός άνθρωπος που ονομαζόταν Ρόκε Ρόχας- αυτός, όπως και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ήταν ο πρόδρομος για να φανερωθεί το Άγιο Πνεύμα του Θεού, το Πνεύμα της Αλήθειας, ανάμεσα στους ανθρώπους. Το 1866, το Πνεύμα του Ηλία διακήρυξε μέσω του Μεσολαβητή του Λόγου του: "Είμαι ο Ηλίας, ο Προφήτης της Πρώτης Εποχής, εκείνης της Μεταμόρφωσης στο όρος Θαβώρ- ετοιμαστείτε...". Οι ακροατές που είχαν το χάρισμα της πνευματικής όρασης είδαν τότε τον Ιησού, τον Μωυσή και τον Ηλία, όπως έζησαν οι μαθητές κατά τη μεταμόρφωση του Ιησού στο όρος Θαβώρ. Αυτή είναι η επιβεβαίωση των τριών μεγάλων εποχών, και ότι ο Ηλίας συμβολίζει την Τρίτη Εποχή, στην οποία επικοινωνεί το Πνεύμα της Αλήθειας, ή: η Δεύτερη Έλευση του Χριστού εν Πνεύματι (ο Θεός Άγιο Πνεύμα της Τριάδας).

Ο Θεός παραδίδει τις αποκαλύψεις Του με τέλεια σειρά:

Το δόγμα της αγάπης μας δόθηκε μέσω του Ιησού (Δεύτερη φορά), αφού είχαμε ήδη επαρκή γνώση της δικαιοσύνης του Θεού (Πρώτη φορά). Και έτσι θα είμαστε σε θέση να δεχτούμε τη διδασκαλία της αλήθειας και της σοφίας μέσα μας στο βαθμό που εκπληρώνουμε τις διδασκαλίες της αγάπης (Τρίτη φορά).

Αυτός είναι ο Τρίτος Χρόνος - ο Χρόνος του Ηλία - ο Χρόνος του Αγίου Πνεύματος- ξεκίνησε το 1866 στο Μεξικό με τη συγγραφή του Βιβλίου της Αληθινής Ζωής, το οποίο τελικά κορυφώνεται με τη Συλλογή της Τρίτης Διαθήκης. Πρόκειται για τη διδασκαλία της πνευματοποίησης όλων των ανθρώπων και την προετοιμασία για την 1000ετή βασιλεία του Χριστού και την επερχόμενη βασιλεία Του της ειρήνης στη γη.

Ο Θεός κατοικεί σε κάθε ανθρώπινο ον και ο Θεός είναι Πατέρας και Δημιουργός όλων των όντων, είτε βρίσκονται σε αυτόν τον κόσμο είτε στο μέλλον - όλοι είναι παιδιά Του. Ο άνθρωπος είναι ένα ενσαρκωμένο πνεύμα που δημιουργήθηκε από τον Θεό στην αρχή της δημιουργίας. Αυτά τα πνευματικά όντα έχουν περάσει από πολλές ενσαρκώσεις προκειμένου να τελειοποιηθούν, πρώτα σε άλλους, πιο τέλειους κόσμους και τώρα επίσης στον πλανήτη γη της εξιλέωσης, ο οποίος όμως είναι επίσης ένα σχολείο πνευματοποίησης.

Κάθε άνθρωπος έχει μια σπίθα του Θεού μέσα του - τη συνείδηση. Η συνείδηση καθοδηγεί το πνεύμα του ανθρώπου - το πνεύμα καθοδηγεί την ψυχή του ανθρώπου και η ψυχή καθοδηγεί το μυαλό του ανθρώπου και το σώμα του. Ο άνθρωπος πρέπει να πνευματοποιηθεί και να μάθει την άμεση επικοινωνία με τον Θεό, ανεξάρτητα από το δόγμα, την πίστη, το χρώμα, την εθνικότητα, πέρα από τα δόγματα, τη λατρεία των εξωτερικών μορφών και τις ψεύτικες αιρέσεις, τις πέτρινες εκκλησίες, τον φαρισαϊσμό και τις ψεύτικες διδασκαλίες του ψεύτικου φωτός! (Αντίχριστος)

Ο ίδιος ο Θεός θέλει να καθοδηγήσει και να οδηγήσει κάθε ανθρώπινο ον μέσω της θεϊκής σπίθας στην καρδιά, η οποία ενυπάρχει σε κάθε ανθρώπινο ον, δηλαδή στο πνεύμα του ανθρώπου, που είναι η συνείδηση. Και το κάνει αυτό με σεβασμό στην ελεύθερη βούληση του ανθρώπου ως τρυφερός πατέρας που ξέρει πάντα τι είναι καλύτερο για το παιδί του.

Ο άνθρωπος πρέπει να μάθει να ανοίγει το πνεύμα του, να ακούει την καρδιά του και τη φωνή του Θεού μέσα του, να αφήνει τον εαυτό του να διδάσκεται, να εμπνέεται και να καθοδηγείται από τον Θεό, τότε η ζωή του θα γίνει ευλογία για τον ίδιο και τους άλλους.

Το καθήκον του ανθρώπου είναι να επιτελεί έργα αγάπης και ελέους για να ευχαριστήσει και να γίνει σαν τον Θεό Πατέρα του, δηλαδή να τελειοποιήσει τον εαυτό του ώστε να μπορεί να πλησιάσει τον Θεό. Στόχος του είναι να επιτύχει την τελειότητα με τη βοήθεια των δικών του προσπαθειών και με τη χάρη του Θεού, ώστε να του επιτραπεί να επιστρέψει για πάντα στο σπίτι του Πατέρα και στη συνέχεια να ζήσει αιώνια μαζί Του. Αυτός είναι ένας μακρύς δρόμος, τον οποίο κάθε άνθρωπος,

κάθε πνευματικό ον πρέπει να διανύσει βήμα προς βήμα και γι' αυτό χρειάζεται τις θείες διδασκαλίες, οι οποίες έχουν τη δύναμη να εξαγνίσουν το πνεύμα και να τελειοποιήσουν τα πνευματικά όντα.

Οι επτά σφραγίδες

Το "Βιβλίο της Ζωής", γνωστό από την Αποκάλυψη του Ιωάννη με τις επτά σφραγίδες, περιέχει την ιστορία της ανθρωπότητας, όπως την είχε προβλέψει ο Θεός. Χωρίζεται σε επτά μεγάλα κεφάλαια, το καθένα με ειδική σφραγίδα. Αυτές οι σφραγίδες λύθηκαν από τον Χριστό, ώστε το φως που περιέχεται στο συγκεκριμένο κεφάλαιο του Βιβλίου της Ζωής, το θέλημα και το εκπαιδευτικό σχέδιο του Θεού, να μπορέσει να λειτουργήσει και να πραγματοποιηθεί στον κόσμο του ανθρώπου. Έτσι, το κύριο δόγμα του εκάστοτε πνευματικού σταδίου ανάπτυξης της ανθρωπότητας συμβολίζεται σε ένα συμβολικό γεγονός από έναν εκλεκτό του Θεού, ως οδηγό και πρότυπο αυτής της εποχής και όλων των μετέπειτα εποχών. - Από την αρχή της Τρίτης Εποχής, το "Βιβλίο της Ζωής" έχει ανοίξει στην Έκτη Σφραγίδα.

Η πρώτη σφραγίδα: Η θυσία

Για το θέμα αυτό ο Κύριος μας λέει στον νέο Του Λόγο: "Το πρώτο από αυτά τα στάδια πνευματικής ανάπτυξης στον κόσμο συμβολίζεται από τον Άβελ, τον πρώτο δούλο του Πατέρα, ο οποίος πρόσφερε στον Θεό την εξιλαστήρια θυσία του. Είναι το σύμβολο της θυσίας. Ο φθόνος ξεσηκώθηκε εναντίον του". (U. (=Διδασκαλία αριθ. και στίχος) 161:54)

Από το κεφάλαιο 4 της Γένεσης, γνωρίζουμε ότι ο Κάιν και ο Άβελ πρόσφεραν στον Θεό το ολοκαύτωμά τους. Εκείνο του Άβελ ο Θεός το έβλεπε με ευμένεια, επειδή δόθηκε με αθώα και αγνή καρδιά. Αλλά εκείνη του Κάιν ο Θεός την απέρριψε επειδή ο Κάιν δεν ήταν αγνός στην καρδιά. Αυτό εξόργισε πολύ τον Κάιν και από φθόνο και μίσος σκότωσε τον αδελφό του Άβελ. Το βαθύτερο νόημα αυτής της βιβλικής αφήγησης, ωστόσο, είναι ότι ο Άβελ - εκτός από την υλική του ολοκαύτωση - είχε προσφέρει στον Θεό και την πνευματική θυσία των γήινων ανθρώπινων παθών του. Ως εκ τούτου, η καρδιά του ήταν αθώα και αγνή. Αυτός ο εξαγνισμός της ύπαρξής του είναι έτσι το ίδιο το σύμβολο της θυσίας. Συνοπτικά, μπορούμε να πούμε: η Πρώτη Σφραγίδα σημαίνει ότι πρέπει να θυσιάσουμε τα αμαρτωλά μας πάθη, ότι το πνεύμα κυριαρχεί πάνω στην ύλη και ότι έτσι επιτυγχάνουμε την πνευματική ένωση με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Η Δεύτερη Σφραγίδα: Πίστη

Συμβολίζεται από τον Νώε. Οι άνθρωποι δεν άκουσαν τη διδασκαλία της Πρώτης Σφραγίδας, αλλά κατάχρηση της ελεύθερης βούλησής τους επέτρεψαν στον εαυτό τους να κυριαρχηθεί από τα κακά πάθη του υλισμού. Στη Γένεση 6:3 και εξής διαβάζουμε: "Και είπε ο Κύριος: Οι άνθρωποι δεν θα τιμωρούνται πλέον από το Πνεύμα μου- επειδή, είναι σάρκα. Θα τους δώσω ακόμα εκατόν είκοσι χρόνια. . Και όταν ο Κύριος είδε ότι η κακία των ανθρώπων ήταν μεγάλη επάνω στη γη, και ότι όλες οι σκέψεις και οι πράξεις των καρδιών τους ήταν πονηρές για πάντα. ...είπε: Θα εξολοθρεύσω από το πρόσωπο της γης τους ανθρώπους που δημιούργησα... . Αλλά ο Νώε βρήκε χάρη στα μάτια του Κυρίου... . Ο Νώε ήταν θεοσεβής άνθρωπος και άμεμπτος, και έζησε μια θεοσεβούμενη ζωή στις ημέρες του. . . "

Ο λαός περιφρόνησε την προειδοποίηση του Θεού και δεν πίστεψε την προθεσμία που του δόθηκε για να διορθώσει τους τρόπους του. Μόνο ένας πίστεψε, ο Νώε. Τον επέλεξε ο Κύριος για να γίνει το όργανό Του για να ξεκινήσει και πάλι μια νέα ανθρωπότητα μετά τον κατακλυσμό. - Χρειαζόταν ισχυρή πίστη για να πραγματοποιηθούν όλα τα διατάγματα του Θεού, τα οποία ήταν επίσης αρκετά ασυνήθιστα εκείνη την εποχή και γι' αυτό οι άνθρωποι τα κορόιδευαν. Αλλά ο Νώε εμπιστεύτηκε τον Θεό του και ενήργησε όπως τον διέταξε. Η πίστη ήταν η σωτήρια κιβωτός για τον Νώε, όχι μόνο κυριολεκτικά αλλά και πνευματικά, και μέχρι σήμερα η πίστη αποτελεί σωτήρια δύναμη για κάθε πιστό. Ούτε είναι τυχαίο ότι ο Αβραάμ, ο άλλος μεγάλος ήρωας της πίστης, έζησε ακριβώς την εποχή της Δεύτερης Σφραγίδας.

Η Τρίτη Σφραγίδα: Πνευματική Δύναμη

Συμβολίζεται από τον Ιακώβ. Ο Θεός έδωσε στον Ιακώβ το πνευματικό όνομα "Ισραήλ", που σημαίνει "δυνατός". Ο Ιακώβ ή Ισραήλ αντιμετώπισε πολλές αντιξοότητες και κινδύνους στη ζωή του - με τους οποίους τον δοκίμασε ο Θεός - αλλά τις οποίες μπόρεσε να ξεπεράσει χάρη στην πνευματική δύναμη που είχε μέσα του. Έγινε σύμβολο για τους ανθρώπους της πνευματικής δύναμης που πρέπει να αποκτήσουμε για να μπορούμε να υπομένουμε με υπομονή και να

παραδινόμαστε στις δοκιμασίες που μας στέλνει ο Θεός. Χάρη στην προαναφερθείσα πνευματική του ιδιότητα, ο Θεός τον επέλεξε να είναι ο γενάρχης του λαού Ισραήλ, καθώς από τους 12 γιους του προήλθαν οι 12 φυλές. Ο Ιεχωβά ήταν επίσης σε θέση να κάνει γνωστή μια μεγάλη πνευματική αποκάλυψη μέσω αυτού.

Από την Παλαιά Διαθήκη γνωρίζουμε την ιστορία που είναι γνωστή ως "σκάλα στον ουρανό" (Γένεση 28:10 και εξής): ο Ιακώβ είδε σε ένα όνειρο μια σκάλα που στεκόταν στη γη και έφτανε μέχρι τον ουρανό, και οι άγγελοι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν σε αυτήν. Στην κορυφή της σκάλας βρισκόταν ο Κύριος. Με συμβολικές εικόνες, ο Θεός έδειχνε έτσι την ανάπτυξη του πνεύματος. Το πνεύμα μας πρέπει να γίνει πιο ώριμο και καθαρό για να ανεβαίνει βήμα προς βήμα. Μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι το πνεύμα μας δεν είναι δυνατόν να αποκτήσει την καθαρότητα που είναι απαραίτητη για να ανέβει τη σκάλα μέχρι να βρεθούμε με τον Θεό σε μια μόνο ανθρώπινη ζωή, με την πρώτη προσπάθεια, ας πούμε. Χρειάζονται πολλές προσπάθειες, πολλές ενσαρκώσεις, για να ανέβουμε μερικά σκαλοπάτια κάθε φορά, ανάλογα με την ωριμότητα που έχει αποκτήσει το πνεύμα μας. Με τον τρόπο αυτό, ο Κύριος μας προτρέπει να μη μένουμε ακίνητοι στη σκάλα, δηλαδή να προσδεύουμε συνεχώς στην πνευματική μας ανάπτυξη, γιατί διαφορετικά εμποδίζουμε εκείνους που έρχονται μετά από εμάς στην πνευματική τους ανάπτυξη. - Οι άγγελοι του Θεού που κατεβαίνουν στη σκάλα είναι τα προηγμένα πνεύματα του φωτός που στέλνει ο Κύριος για να βοηθήσουν αυτούς που ανεβαίνουν. Εδώ εκφράζεται και πάλι ότι ο Θεός δεν μας αφήνει μόνους στο δρόμο προς το σπίτι Του, αλλά μας προσφέρει τη βοήθειά Του. Ο τρόπος για να αποκτήσετε την ιδιότητα της Τρίτης Σφραγίδας είναι να λάβετε υπόψη σας τις διδασκαλίες των δύο προηγούμενων: μόνο με τη θυσία των κατώτερων παθών και με ακλόνητη πίστη ο Θεός μπορεί να κάνει τη σπίθα του Πνεύματος που ζει μέσα μας να γίνει μεγάλη δύναμη.

Η τέταρτη σφραγίδα Ο νόμος

Συμβολίζεται από τον Μωυσή. Ο Θεός τον επέλεξε για να ελευθερώσει το λαό του Ισραήλ από την αιγυπτιακή δουλεία και μέσω αυτού έδωσε στο λαό τις Δέκα Εντολές και πολλές εντολές που έκαναν γνωστό το θέλημα του Θεού στο λαό. Οι Δέκα Εντολές αποτέλεσαν τη βάση όλων των ανθρώπινων νόμων, και αν είχαν τηρηθεί πιστά, η ανθρωπότητα θα είχε πάρει τον καλό δρόμο: αυτόν της αληθινής λατρείας του Θεού, της δικαιοσύνης, της τάξης και του σεβασμού του πλησίον. Αλλά η μη τήρηση του Θείου Νόμου, δηλαδή η ανυπακοή του ανθρώπου στο θέλημα του Θεού, έφερε την ανθρωπότητα στο χείλος της αβύσσου.

Η Πέμπτη Σφραγίδα: Αγάπη

Αντιπροσωπεύεται από τον Ιησού. Σε Αυτόν, ο Θεός έγινε άνθρωπος από αγάπη για εμάς. Η ζωή Του ήταν ένα τέλειο παράδειγμα και η διδασκαλία Του μια μοναδική δόξα της αγάπης, η οποία βρήκε την υψηλότερη εκπλήρωσή της όταν έδωσε τη ζωή Του για εμάς. Γι' αυτό μπόρεσε να συνοψίσει τη διδασκαλία Του στα λόγια: "Καινή εντολή σας δίνω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως εγώ σας αγάπησα, να αγαπάτε και εσείς ο ένας τον άλλον" (Ιωάννης 13:34).

Και πράγματι, σε αυτή τη νέα εντολή της αγάπης περιέχεται ολόκληρος ο νόμος. Η τήρησή της μέχρι την τελευταία συνέπεια θα φέρει την πνευματική Βασιλεία του Θεού σε αυτή τη γη. Στο μέλλον αυτό συμβαίνει ήδη, διότι η αγάπη είναι η προϋπόθεση και το θεμέλιο του πνευματικού βασιλείου.

Η Έκτη Σφραγίδα: Σοφία

Η Έκτη Σφραγίδα συμβολίζεται - ως προοίμιο και προπαρασκευαστικό στάδιο της Τρίτης Εποχής - από τον Ηλία, τον προφήτη και μεγάλο πολεμιστή της Παλαιάς Διαθήκης, ο οποίος, αφού ολοκλήρωσε την αποστολή του, πήγε στον ουρανό με "πύρινο άρμα" (Β' Βασιλέων 2:14), Με αυτή την παραστατική αναπαράσταση μας δείχνει ότι το πνεύμα του Ηλία είναι ο γεμάτος φως πολεμιστής του Θεού. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του Ιησού, αυτό το χερουβικό πνεύμα ενσαρκώθηκε επίσης στον Ιωάννη τον Βαπτιστή (Ματθ. 11, 7-14), ο οποίος προετοίμασε τις καρδιές για να μπορέσει ο Ιησούς να τοποθετήσει μέσα τους τη διδασκαλία Του. Επίσης, άνοιξε το δρόμο για τον Κύριο στην εποχή μας κατά την πνευματική Του επιστροφή και, ως ισχυρός αγγελικός πρίγκιπας, μεταδίδει σε όλα τα πνεύματα και τους κόσμους το φως του Αγίου Πνεύματος, τη Θεία Σοφία, που απορρέει από την ανοιχτή Έκτη Σφραγίδα ή το Κεφάλαιο του Βιβλίου της Ζωής, τις διδασκαλίες και τις αποκαλύψεις του οποίου ο ίδιος ο Κύριος έκανε γνωστές μέσω επιλεγμένων οργάνων μέχρι το έτος 1950. Όμως ο χρόνος της έκτης σφραγίδας δεν τελείωσε εκεί. Το φως της Έκτης Σφραγίδας θα συνεχίσει να φωτίζει την ανθρωπότητα μέχρι να αναγνωρίσει τις αποκαλύψεις

του Χριστού κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του και να πνευματοποιηθεί. Οι επισκέψεις που γίνονται ταυτόχρονα θα βοηθήσουν αυτή την εξέλιξη, ώστε τα πνεύματα να λάβουν την αλήθεια και τη σοφία του Θεού. Με αυτόν τον τρόπο η ανθρωπότητα θα προετοιμαστεί για την Έβδομη Σφραγίδα.

Η έβδομη σφραγίδα: Η ολοκλήρωση

Με την έβδομη σφραγίδα ολοκληρώνεται το έργο της λύτρωσης, όπως ακριβώς την έβδομη ημέρα, μεταφορικά μιλώντας, ολοκληρώθηκε η δημιουργία. Το Πνεύμα έχει ολοκληρώσει το μακρύ και θλιβερό ταξίδι και βρίσκεται και πάλι σε στενότερη κοινωνία με τον Πατέρα Του, Πνεύμα προς Πνεύμα. Ο ανυπάκουος γιος επιστρέφει στο σπίτι του Πατέρα, έχει νικήσει τον εαυτό του και τον κόσμο. - Το σύμβολο της Έβδομης Σφραγίδας είναι ο ίδιος ο Ουράνιος Πατέρας, ο οποίος θα είναι ο τελικός στόχος αυτού του δύσκολου μονοπατιού της ανάπτυξης και του εξαγνισμού των πνευμάτων. Η έβδομη σφραγίδα δεν έχει ακόμη ανοίξει. Ίσως έχει ήδη δοθεί στο ένα ή το άλλο πνεύμα, χάρη στην πνευματική του ωριμότητα, να βιώσει μια μικρή πρόγευση του τι θα φέρει η Έβδομη Σφραγίδα. Αλλά για ολόκληρο το Ισραήλ και για την ανθρωπότητα, θα πρέπει ακόμη να έρθουν και να φύγουν γενιές, θα πρέπει να πέσουν πολλά χρόνια δοκιμασιών, πολλά δάκρυα θα πρέπει ακόμη να καθαρίσουν τις καρδιές, μέχρι να έρθει η μεγαλύτερη ώρα για όλους: η ώρα της συνεχούς κοινωνίας με τον Πατέρα.

III Ο λαός του Ισραήλ

Στις διδασκαλίες ο Κύριος συχνά μιλάει για τον "λαό του Ισραήλ", "λαό μου" ή απλά "λαό". Αυτό σε καμία περίπτωση δεν αναφέρεται στο μεξικανικό έθνος, στο κέντρο του οποίου πραγματοποιήθηκαν οι συγκεντρώσεις. Εννοεί το κράτος του Ισραήλ; - Όχι.- Για να αποφύγετε τα λάθη, ακολουθεί μια σύντομη εξήγηση της προέλευσης του ονόματος "Ισραήλ" και του ποιος απευθύνεται στις αποκαλύψεις με τον όρο "ο λαός του Ισραήλ". Ο μελετητής της Βίβλου γνωρίζει την αφήγηση της Παλαιάς Διαθήκης, σύμφωνα με την οποία ο Ιακώβ, κατά τη διάρκεια μιας δύσκολης κατάστασης στη ζωή του, πάλευε τη νύχτα με έναν "άνθρωπο" μέχρι που ξημέρωσε. "Ο άνθρωπος" δεν μπόρεσε να τον νικήσει και τελικά είπε: "Δεν θα λέγεσαι πλέον Ιακώβ, αλλά Ισραήλ, γιατί πάλεψες με τον Θεό και με τους ανθρώπους και υπέκυψες". Και ο Θεός ανανέωσε στον Ιακώβ την υπόσχεσή Του: "Το σπέρμα σου θα είναι σαν το χώμα της γης, και θα εξαπλωθείς προς το βράδυ και προς το πρωί και προς το βορρά και προς το νότο- και από σένα και από το σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλα τα γένη της γης" - το Ισραήλ είναι πνευματικό όνομα και σημαίνει "δυνατός". Θα ήταν μια ισχυρή, πνευματική κοινότητα που θα περιελάμβανε όλους τους ανθρώπους, ένα πολυάριθμο, ισχυρό έθνος του Ισραήλ. Και ο Θεός έδωσε τη Γη της Επαγγελίας στους ανθρώπους για να μπορέσουν να ζήσουν ειρηνικά σε αυτήν και να εμβαθύνουν την πνευματική τους σύνδεση μαζί Του. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διαθήκη που είχε συνάψει με τον Θεό, είχε τον όρο να γνωστοποιήσει την αληθινή λατρεία του μοναδικού Θεού και την αλήθεια της διδασκαλίας Του σε όλους τους λαούς της γης, δηλαδή να είναι ιερατικός λαός.

Η Παλαιά Διαθήκη δίνει μια ζωντανή περιγραφή της εξέλιξης του έθνους του Ισραήλ ανά τους αιώνες. Σύντομα έγινε ορατός ένας διαχωρισμός στο εσωτερικό του: από τη μία πλευρά η μικρή ομάδα, την οποία θέλουμε να ονομάσουμε πνευματικό Ισραήλ, επειδή διατηρούσε την πνευματική επαφή με τον Θεό και από τη μέση της οποίας αναδύθηκαν οι σοφοί ηγέτες του λαού και οι μεγάλοι προφήτες. Από την άλλη πλευρά, η πλειοψηφία, την οποία θα ονομάσουμε Υλιστικό Ισραήλ, επειδή χρησιμοποίησαν τις θεϊκές ευλογίες της μεγάλης σοφίας, της επιμονής και της ενέργειας αποκλειστικά για να αποκτήσουν δύναμη και πλούτο. Αυτή η ανυπακοή στη διαθήκη που έκανε με τον Θεό έφερε συχνά σοβαρές δοκιμασίες στον λαό του Ισραήλ, για τις οποίες έφταιγαν οι ίδιοι, καθώς ο πλούτος, η δύναμη και η υπερηφάνειά τους προκάλεσαν τα γειτονικά έθνη να πολεμήσουν εναντίον τους. Μέσα στη θλίψη και τη στενοχώρια ο λαός φώναξε στο Θεό του, αλλά η μετάνοια κράτησε μόνο μέχρι να ανακτήσει την ελευθερία του και να αποκτήσει πλούτο.

Κατά τη διάρκεια των πολλών δοκιμασιών, η μειοψηφία του πνευματικού Ισραήλ ζούσε ανυποψίαστη, αλλά γεμάτη πίστη και ελπίδα στον Μεσσία. Γι' αυτό μπόρεσε να γίνει άνθρωπος ανάμεσά τους με τον Ιησού, για να τραβήξει και πάλι την προσοχή του λαού Του στην πνευματική Του αποστολή ανάμεσα στα έθνη και να τους προετοιμάσει γι' αυτήν. Ο πνευματικός Ισραήλ Τον ακολούθησε και ήταν ευτυχής που άκουσε τον λόγο Του. Η πλειοψηφία, το υλιστικό Ισραήλ, δεν Τον πρόσεξε σχεδόν καθόλου, και η επίσημη Εκκλησία Τον απέρριψε σθεναρά. Περίμενε έναν ισχυρό άνδρα, έναν πανίσχυρο πολεμιστή, να σπάσει την κυριαρχία των Ρωμαίων και να αναστήσει ένα

επίγειο, ένδοξο και ανίκητο Ισραήλ. Αλλά ο Μεσσίας ήταν ταπεινός και δήλωνε: "Η βασιλεία μου δεν είναι του κόσμου τούτου". Η απογοήτευσή τους τότε ήταν τόσο μεγάλη που τον καταδίκασαν ως ταραχοποιό και βλάσφημο και τον σταύρωσαν. - Έτσι συνέβη ένα γεγονός τεράστιας σημασίας: ο ορατός διαχωρισμός μεταξύ του Πνευματικού και του Υλιστικού Ισραήλ.

Ο πνευματικός Ισραήλ συγκεντρώθηκε γύρω από τους αποστόλους, και στο μικρό πλήθος σύντομα ωρίμασε η γνώση που ο απόστολος Πέτρος έθεσε στα λόγια: "Τώρα αντιλαμβάνομαι με αλήθεια ότι ο Θεός δεν εξετάζει το πρόσωπο, αλλά σε κάθε είδους λαό αυτός που Τον φοβάται και πράττει σωστά, είναι αποδεκτός από Αυτόν". - Έτσι, όχι μόνο οι Εβραίοι ανήκουν στον Πνευματικό Ισραήλ, αλλά από όλες τις θρησκείες και τα έθνη όσοι πιστεύουν και ενεργούν σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού- διότι είναι μια πνευματική κοινότητα και επομένως δεν δεσμεύεται από έθνη. Το υλιστικό Ισραήλ, στη φανατική προσπάθειά του να αποτινάξει τη ρωμαϊκή κυριαρχία, υπέστη σοβαρή πολεμική ήττα και μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ., έπαψε να είναι έθνος και οι Εβραίοι διασκορπίστηκαν σε όλο τον κόσμο. Μια τρομερή κρίση προκάλεσε στον εαυτό του το υλιστικό Ισραήλ με την ανυπακοή του στους θεϊκούς νόμους και με την απόρριψη του Μεσσία. Αμείλικτα εκπληρώθηκε η προφητεία του Ιησού στη θέα του μεγαλοπρεπούς ναού στην Ιερουσαλήμ: "Αληθώς σας λέγω, δεν θα μείνει εδώ πέτρα επάνω στην άλλη, που να μη συντριβεί". Και πάλι, "Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς αυτούς που σου στέλνονται- πόσες φορές θέλησα να συγκεντρώσω τα παιδιά σου, όπως η κότα μαζεύει τα κοτόπουλα κάτω από τις φτερούγες της, και δεν θέλατε! Ιδού, ο οίκος σας θα σας μείνει έρημος". - Κατά τη διάρκεια των αιώνων που ακολούθησαν, ήταν μια ανεπιθύμητη μειονότητα παντού, υποφέροντας από καταπίεση, ταπείνωση και κακουχίες. Αλλά τώρα, σχεδόν 2000 χρόνια μετά από εκείνα τα τρομερά γεγονότα και την επακόλουθη ορατή διαίρεση μεταξύ του Πνευματικού και του Υλιστικού Ισραήλ, μια αλλαγή αφάνταστης σημασίας λαμβάνει και πάλι χώρα. Ο πνευματικός Ισραήλ, ο οποίος ως ελάχιστη παρατηρούμενη μειονότητα μεταξύ των λαών της γης ήταν μια αδύναμη ομάδα με μικρή επιρροή, αφυπνίζεται και συγκεντρώνεται. Ο Χριστός στην πνευματική Του επιστροφή μιλάει στον "Ισραήλ κατά το Πνεύμα". Τώρα ενώνει όλες τις "διασκορπισμένες φυλές του Ισραήλ" για να εξοπλίσει το πνεύμα του και να το στείλει στη μάχη μέχρι να επιτύχει τη σωτηρία και την πνευματοποίηση του ανθρώπινου γένους. Οι οδηγίες γι' αυτό είναι οι νέες αποκαλύψεις του Χριστού που συγκεντρώνονται στους 12 τόμους του "Βιβλίου της Αληθινής Ζωής". Από την άλλη πλευρά, έχουμε το υλιστικό Ισραήλ. Μακρύ και θλιβερό είναι το προσκύνημά της από τότε που έδιωξε από τους κόλπους της Εκείνον που της πρόσφερε τη Βασιλεία Του ως νέα κληρονομιά. Όμως οι εποχές της πιο βαριάς καταπίεσης έχουν περάσει- έχει γίνει πλούσια και με τα χρήματα ασκεί μεγάλη επιρροή. Έχει γίνει ισχυρή και υπερήφανη, και ο εθνικιστικός κλάδος έχει εγκατασταθεί και πάλι ως έθνος, οι παλιές θρησκευτικές παραδόσεις έχουν ξυπνήσει. Πιστεύει ότι εκπληρώνει τους νόμους του Ιεχωβά και του Μωυσή, αλλά στην πραγματικότητα εξακολουθεί να λατρεύει το χρυσό μοσχάρι. Απέχει πολύ από το να κατανοήσει και να εκπληρώσει την πνευματική της αποστολή. Αυτό δεν πρέπει να εκληφθεί ως μονόπλευρη μομφή κατά των Εβραίων ή του ισραηλιτικού έθνους- όλα τα έθνη της γης -ίσως με εξαίρεση μικρές μειονότητες- υλοποιούνται και "χορεύουν γύρω από το χρυσό μοσχάρι". - Αν γίνεται ιδιαίτερη αναφορά σε αυτή την εξήγηση στο υλιστικό Ισραήλ, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η παρούσα πραγματεία ασχολείται με το πνευματικό και το υλιστικό Ισραήλ και δηλώνει ότι το τελευταίο δεν εκπληρώνει - ακόμη - το θεόσταλο καθήκον του να είναι ο ιερατικός λαός ανάμεσα στα έθνη της γης.

Ακούσια αναρωτιόμαστε: τι θα συμβεί στη συνέχεια; - Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Θεός έχει δώσει μεγάλες υποσχέσεις στον λαό του Ισραήλ και δεν θα τις αθετήσει ποτέ. Αλλά με τον τρόπο αυτό πρέπει επίσης να γνωρίζουμε ότι οι υποσχέσεις ευλογίας που έδωσε ο Θεός στον Ιακώβ σχετικά με το σπέρμα του αφορούν το πνεύμα, όπως και το μετέπειτα όνομα του Ιακώβ, δηλαδή το Ισραήλ, είναι ένα πνευματικό όνομα. Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι οι υποσχέσεις αναφέρονται στην ύλη, δηλαδή στη φυλή του λαού, ή στην παρούσα κατάσταση του Ισραήλ. Αν αυτό ήταν έτσι, τότε οι προφήτες και οι αγγελιοφόροι του Θεού θα εξακολουθούσαν να αναδύονται σε αυτήν. - Αλλά θα έρθει ο καιρός που το Ισραήλ, το οποίο τώρα είναι ακόμα υλιστικό, θα ενωθεί με το πνευματικό Ισραήλ και οι δύο θα σχηματίσουν και πάλι μια ενότητα, το ένα έθνος του Ισραήλ. Αλλά πότε θα συμβεί αυτό; - Όταν το υλιστικό Ισραήλ απαρνηθεί το χρήμα, την εξουσία και την υπερηφάνεια και αναγνωρίσει τις νέες αποκαλύψεις του Κυρίου - που πιθανόν θα είναι δυνατές μόνο μετά από μια

άλλη πολύ σκληρή επίσκεψη - και αναφωνήσει με δάκρυα πόνου: ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας και ο Χριστός είναι και για μας "η οδός, η αλήθεια και η ζωή".

*****